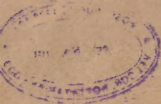

ഗ്രാമീണഗായകൻ

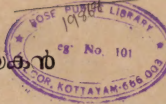

എം. കെ. രാമചന്ദ്രൻപിള്ള

പരവൂർ.

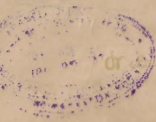
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ഗ്രാമീണഗായകൻ

പ്രേമകുന്ദിതയുദ്ധം പരിശുദ്ധം-
ഗ്രാമസദനത്തിൻ മാഹാരാജികം
സച്ചിന്ദനൻ സന്നാതനസംഗീത-
സത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെത്തിയാവൂ!...

എം. കെ. രാമവർപ്പിള്ള

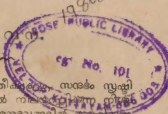
ശ്രീമാനാഥ...

ശ്രീമാനാഥാചാര്യർ,
കൊല്ലം.

നോമ്പതിപ്പ് കാപ്പി 500

1116

വില അന്ന എട്ട്.

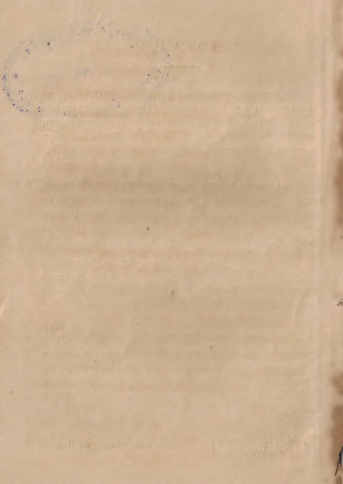

പ്രണയമസ്തമനമായ പ്രതീകങ്ങളും സന്ദർഭം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സങ്കല്പങ്ങളും നിരാശയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന നിഷ്പ്രായങ്ങളും, അനവധിയായ അനുഭവങ്ങളിൽ അകർഷണ അറിവിന്റെ അസ്സരതകളും കലൻ എന്താണു ഗ്രാമീണ ഗാനങ്ങൾ!.....ഇതാ സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരിചയമില്ലാത്ത പരിസരങ്ങളിൽ അറിയാതെ അപസ്ഥരം വന്നുപോയേക്കാം; ആശയങ്ങൾക്കു് അപ്രഗത്ഭത ഉണ്ടായേക്കാം; അറിവിന്റെ അപൂർണ്ണത എവിടെയും കണ്ടേക്കാം.....എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കരുമിക്കുവാൻ കഴിയും!.....

നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു് ഗായകനെ യാത്രപറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നത് അഭിവന്ദ്യനും അനുഗ്രഹീതനുമായ ഒരു മഹാത്മാവാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ഗായകന്റെ അനന്തമായ ആദരവു്!.....

ഏകാന്തതയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഔയസ്സിനെ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ "ഗ്രാമീണ ഗായക"നെ അതിന്റെ വികലതകളു സദയം പരിഹരിച്ചു, സജ്ജന സന്നിധിയിലേക്കു വഴിച്ചുണ്ടി, സമകരച്ചനമായിച്ച എന്റെ വന്ദ്യഗുണാധരന്മാരോടു് എനിക്കുള്ള അപാരമായ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾ ഓർക്കലും ഒട്ടേറെതയിരിക്കട്ടെ!.....

അ വ താരി ക .

പരവൂർ ശ്രീമാൻ എം. കെ. രാഘവൻപിള്ള എഴുതിയ 'ഗ്രാമീണഗായകൻ' എന്ന ലഘുകവിതാമഞ്ജരി എന്റെ മാനുഷിഹൃദം സഹൃദയഗ്രാണിയുമായ ശ്രീമാൻ പി. കെ. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള വായിച്ചതു് സന്തുഭം കേൾക്കുകയും, ആനന്ദതുന്ദിലനാവുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരത്തിൽ ഒട്ടനേകം ഖണ്ഡകവിതകൾ കർത്താക്കൾ കാലമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അവയെല്ലാം ഭാഷാഭിരുചിമെന്നോ സാഹിത്യപരിപോഷകമെന്നോ പറയുവാൻ ധൈര്യമില്ല. മനോഹരങ്ങളും, ആത്യാത്മികചിന്താപരങ്ങളും പ്രകൃതിസുന്ദരങ്ങളുമായ കവിതകൾക്കു് ഒരു അഭിനവരൂപവർത്തനമേലെത്തില്ലല്ലോ. ഇക്കാര്യത്തിൽ കാവ്യനിരൂപണത്തിനൊരുങ്ങുന്ന ഞാൻ തികച്ചും ഒരു ഉല്പത്തിജ്ഞാണെന്നു് സ്വയം അഭിമാനിക്കാറുണ്ടു്. പണ്ടത്തെ രാജകീയോദ്യാനത്തിലെ കയിലും, ഭൂഗവു, മന്ദമാരുതനും, ചന്ദ്രികയും കഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിച്ച സാധുക്കളെക്കൂടി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇക്കാലത്തു് ആരെങ്കിലും കററു പറയുന്നതാണോ?

“നാട്ടുവൃന്ദത്തെയ്ക്കു പോവുകയാണു ഞാൻ

കൂട്ടരെ! നിങ്ങൾ വരുന്നോ?”

എന്നു നന്ദനാരാമത്തിലെ പൂങ്കുയിലിനുപോലും തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മന്ദമാരുതനും ആഡംബരത്തിൽ വിരക്തനായിട്ടു് കാട്ടിലെ പൂക്കളെപ്പറ്റി

“വാസനയെഴുതുകൾ
ഭാസ്യങ്ങളല്ലേ?”

എന്നു ചോദിച്ചതുടങ്ങി.

“കാനനംതോറും മുരണ്ടുമാണ്ടേററ-

മാനന്ദമാൻചരിക്കാൻ”

വണ്ടിനും മോഹമുദിക്കുന്നു. കാനനവല്ലിയോടാണു് മഞ്ഞ
ഭംഗത്തിനു പ്രതിപത്തി. പരിനാദശതാബ്ദമുഖ്യ ജീവി
ച്ചിരുന്ന കാളിഭാസനും ഈ അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു എ
ന്നു് ശകുന്തളാലാവണ്യദർശനത്തിൽ ഘഷ്ടനമൊരാളാ
വിനുണ്ടായ ഭാവന നല്ലപോലെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്.

“ദുരീകൃതം ചലു ഗുണ-

അദ്യാനലതാവനലതാദിഃ”

എന്നല്ലേ ആ കവി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്? പരിഷ്കൃതനഗ
രങ്ങളിൽ നിന്നും കവിതാകാമിനിയെ ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കു് ന
യിക്കുവാൻ കാളിഭാസൻ എങ്ങനെയെല്ലാം പരിശ്രമിച്ചി
രുന്നു എന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർ പ്രാചീനസാഹിത്യം ജീവൽ
സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും തീരെ അകന്നുനില്ക്കുന്നു എന്നു പാ
രുന്നതല്ല. ഈ പ്രസ്താവം ഇവിടെ നില്ക്കട്ടെ.

ഗ്രാമീണമനോഹരിയുള്ള കവിഷു് പ്രേമസമമായ
‘രീതി’ വശഗതമായി വരുന്നതല്ലെന്നുള്ള ബോധം അസ്ഥാ
നത്താണെന്നു് ശ്രീമാൻ കാവ്യവൽപിള്ള പ്രസ്തുത കവന
ങ്ങളിൽ സർവ്വ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

“വല്ലഭുന്തരണമേ, ലോകരേ, വെറുപെട്ടു-
 വെള്ളമെങ്കിലു” മെന്നേനീ കരഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ,
 “കഴുവേതുലഞ്ഞുപോ” എന്നൊരാൾ വെട്ടുതലം
 മതിലിന്നുള്ളിൽനിന്നും നിന്റെ നേർക്കടുക്കവ,
 യാചകി, കേൾക്കുന്നു ഞാൻ ലോകതത്വങ്ങൾ നിന്റെ
 യാചകത്വവുമായി മുട്ടുന്ന കൈനൂനാം

...

...

...

...

സുപ്രസന്നാഭചേർന്ന ശോണിതഗണ്ഡങ്ങളിൽ
 ഭീപ്രമായ “നണക്കുഴിതീർത്തുനീ ചിരിക്കുമ്പോൾ
 നിന്നിളംമിഴികളിൽ കരുതുക തിങ്ങിപ്പോയി-
 ച്ചിന്നിയെൻ ഗൃഹത്തിന്നു സ്വാഗതം പറയുമ്പോൾ
 നാളെയും വരണമെന്നോതുവാൻ പൊങ്ങി-
 ഞാവുകില്ലെന്നും നിന്നോടടുക്കാൻ യാത്രപോലും”

ഇത്യാദി ‘ബാലയാചകി’യിലെ ഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

‘രീതിരാജമാ ക്വാവുസ്യ’ എന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ചു
 നോക്കുമ്പോൾ ഭാഷയും രസവും യോജിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നാൽ
 മാത്രമേ ഉൽകൃഷ്ടകവിതയാവുകയുള്ളൂ. “തദ്ഭരതമം
 ഭാഷാരസപ്രാധാന്യേ” എന്ന ലീലാതിലകകാരന്റെ മത
 വം ഇവിടെ സുതർവ്യമാണ്. ഈ ലക്ഷണം ശ്രീമാൻ
 രാഘവൻപിള്ളയുടെ കവിതയ്ക്കു സാർവത്രികമായിക്കാണുന്നു
 ഞെന്നു പറഞ്ഞത തീരൂ. വർണ്ണവസ്തുവിന്റെ പ്രതീതി
 ശബ്ദപിത്രത്തിൽ നിലീനമായി വായനക്കാരുടെ ഹൃദയതല
 ങ്ങൾ വികാരതരളിതമാക്കി ആനന്ദഗുണം ചെയ്തിടുന്ന
 തിന്മ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിലോകമാകട്ടെ, മനു

ഷ്യലോകമാകട്ടെ ഭാവനാവിഷയമായിത്തീരേണ്ട നാമസമേയുള്ളു. വാസനാവിശിഷ്ടമായ ഈ യുവകവിയുടെ മനോധർമ്മം തൽക്ഷണം അതിൽ സാമർത്ഥ്യത്തോടെ വ്യാപരിച്ചു ആദർശമാക്കിത്തീർന്നു. എന്നാൽ അതിശയോക്തികൊണ്ടു മോടിപിടിപ്പിക്കുന്ന ഭാരതീയമനോഗതിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറിനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓധപുനസ്സുദർശനമെന്നുകിടയായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ മറഞ്ഞതിനുശേഷം ആ സാധ്യമണിയുടെ വിലാപം “സന്ദർശനം” എന്ന കവിതയിൽ ചിത്രണംചെയ്തിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

ഗ്രാമീണഗായകനെ പരിഷ്കൃതനഗരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ഒട്ടും അധൈര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഗാനങ്ങളുടെ മാധുര്യം കറഞ്ഞുപോയി എങ്കിൽ ഞാൻ ഉത്തരവാദം വഹിക്കുന്നതല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ദൈവാധിനത്താൽ കവി നമ്മുടെ എല്ലാം പ്രതീക്ഷപോലെതന്നെ മുമ്പോട്ടുപോകുമെന്നു് ആശിക്കാം. അതിനു വേണ്ട ശക്തിയും സൗകര്യവും ജഗദീശ്വരൻ നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

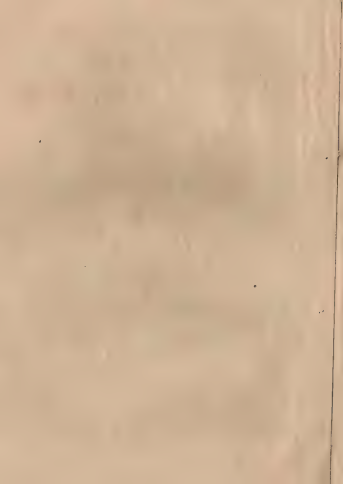
പി. അനന്തൻപിള്ള എം. എ;

Trivandrum, |
25 — 7 — 1116. |

Head of the Department of
Malayalam University of Travancore.

ഗ്രാമീണഗായകൻ

1	പ്രതീക്ഷ	... ഉപസപ്പിണി
2	പാടില്ല!	... കേക
3	നാട്ടുസ്വരത്തേക്കു്:—	... മാരകാകളി; കുറത്ത.
4	അന്ത്യഗീതം	... ഉപസപ്പിണി
5	മദിരോത്സവം	... കേക
6	ആത്മഹത്യ	... “ഇണമേ മരം...”
7	ബാലയാചകി	... കേക
8	നവോത്സവം	... കുറത്തി
9	സന്ദർശനം	... മഞ്ജരി
10	ദിവ്യഗായകൻ	... കേക
11	ഒടുവിലത്തെ ഉറക്കം	... താരാട്ട്
12	ആശ	... കേക
13	സുപ്രഭാതം	... “ഭാമനക്കുട്ടൻ...”
14	മുൻപോട്ട്	... ഉപസപ്പിണി

1

പ്രതീക്ഷ

പാശ്ചാത്യർ നീക്കമെടുത്തുവെക്കും
വെറുമൊരുകാരനാവാൻ ഞാനെപ്പോഴും
ഇവനെ—വാനത്തുനോക്കി നിശ്ശബ്ദ-
മവനമിപ്പുറം നേരം കഴിക്കുമ്പോൾ.

വിശ്വജീവിതവിഷയത്തിൽ സല്ലാപ
മധുരമാക്കിയ പാട്ടു പാടിപ്പോകാൻ
മുഴുവനാകുന്ന സമയം വരെയും
വെറുമൊരുകാരനായിത്തീർന്നു പോകാൻ.

ഇതും നിറഞ്ഞു മറയുമെന്ന് ജീവിത-
പരിധിയിൽ പ്രകാശമുതിർന്നുവെക്കും
ഒരു മനോഹരമായ അമ്പലം
പരിലസിക്കുന്ന വാനിന്റെ വിധിയിൽ.

പരിസരങ്ങളെ വെളിച്ചം മോശമാക്കും
സംസാരിക്കുന്നതെന്നിലുപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ
തപരിതമെന്ന് ചിത്തമന്യോഭാവമൊന്നും
മുളകുമായിട്ടു മേലോട്ടുയർന്നിടം.

വന്നെങ്കിലും ചരിച്ചതി മോഹന-
 മധുരമൊട്ടൊട്ടുകറിയുന്നതി
 മധുരമെന്നോ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുമ്പോൾ
 മധുരകണികകൾ വീഴുന്നു ഭൂമിയിൽ.

വിശ്വസ്യസ്മിതേ നിരുന്നിലെൻ പ്രേമ
 വിവശചിത്തം സമർപ്പിച്ചിടുന്നു ഞാൻ
 വിദ്യ സദാശാ, നിന്നെപ്പുകഴ്ത്തിയെൻ
 വിമലഗാനങ്ങൾ വാനിലുയർത്തേ.

അരികയില്ല ഞാൻ നേരവും മറവുള്ള
 മറകളുമെന്റെ കർത്തവ്യകോടികൾ-
 സകലതും വിസ്മരിച്ചു ഞാൻ ദൈവതേ,
 ദൈവിയെത്തന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു സർവ്വദാ.

ഹൃദയരക്തം തിളയ്ക്കുമ്പോൾ, യന്ത്രിമ-
 ഹൃദയഗാനമിതാലാപിക്കുന്നു ഞാൻ
 മുറ്റല മന്ദപവനനിൽ കൂടി യി-
 വിഭിതഗാനം ദൈവിയെ മുട്ടിടും!

വിജയ ശോഭനകാലമേ, നിന്നിലെൻ
 വിധുജീവിതം ചേരുംവരെയും ഞാൻ
 നിയതമിങ്ങനെ കാത്തിടും നിന്നെ.—ഇതേ
 നിയതി നമ്മളെ മാന്യമാക്കിയിരിക്കുകിൽ!

ആനന്ദമയുഖമേ, പോക നീ: ഞാനെന്നെന്നും
 നൂനമിശ്രിതത്തിൻ കടിയിൽ കഴിഞ്ഞൊളം!
 പാനപാത്രത്തിൻ മുന്നിൽ തങ്ങളെ സ്വയം മറ-
 നീട്ടമാ ലോകം കാണാനെന്ന നീ വിളിക്കല്ലേ.
 കേവലം വെളിച്ചത്തിൽ നഗ്നമാവുകൊരു
 പാവയായ് മുന്നിൽ ചെല്ലാനില്ലെന്നിക്കൊട്ടമിട്ടും
 ധന്യരേ! യെവനര കൂട്ടുകാരുടെ മുൻപിൽ
 നിന്നിളം പ്രകാശമേറുന്ന ഞാൻ തെളിഞ്ഞൊലാം?

*

വീരകരുതകമെന്ന മേല്പുമേൽ പുണർനിട്ടാ-
 ഭൂതകാലം പാഞ്ഞതൊക്കെ ഞാൻ മറക്കുമോ?
 ചെവികൾക്കുള്ളിലിന്നും മുഴക്കീടുകയാണോ
 ചലിതസ്വരാബല മാഹിതം ഭിവ്യമന്ത്രം
 പഠിച്ചുകൊച്ചുപാട്ടു മറക്കാതായാൽ പോതും
 പഠിക്കേണ്ടിനി വേറെ നീണ്ട പാട്ടുകളൊന്നും!

*

ആനന്ദമയുഖമേ, പോക നീ ഞാനെന്നെന്നും
 നൂനമിശ്രിതത്തിൻ കടിയിൽ കഴിഞ്ഞൊളം!
 ശോകരാഗങ്ങൾ മാത്രം മൂളുകെൻ കണ്ണും ഭിവ്യ-
 മോളൊത്തതിൽ സ്വയം മൂകമായ് തീൻപോകാം

തപ്പമായ"തുളുമ്പാമൻ കണ്ണനിൽ ആനന്ദത്തിൻ
 പ്രാപ്തിയാൽ പൊഴിച്ചുധാരപ്രഗത്ഭമായ"ത്തിരാം.
 ശോകവുമാനന്ദവും തമ്മിൽ—എന്തിനാ വെറും
 മൂകവിപ്ലവംകൊണ്ടെൻ ഹൃദയം ഭേദിക്കണം?
 ഹൃദയത്തുടിച്ചെറിക്കില്ല, നീ 'നാളെ' യെന്ന
 ഹൃദയംഗമമെന്നോടെപ്പൊഴും ചന്ദ്രസ്വരം.
 മധുരാത്മകം പ്രേമഗീതവുമോതിക്കൊണ്ടാ
 മദിരാനന്ദമത്തനന്റെ നേർക്കണയട്ടെ
 പോയകാലമെന്നോടു പോശ്ശം പറഞ്ഞിട്ടു-
 ണ്ണായപോൽ അവനോടന്നേ ഇവൻ പ്രത്യുത്തരം
 ഇന്നോളമെന്നുപ്പിൻതുടർന്നൊരാ വേദത്തെ ഞാ-
 നിന്നിമേൽ പിടികയോ?—പോക നീ ആനന്ദമേ!
 ഏറെയായ" ഇരുളികൽ കാണുവാൻ ശീലിച്ചൊക്കെൻ
 ചാരുനേത്രങ്ങളുന്ധമാക്കുവാൻ വരില്ല ഞാൻ
 ജീവിതപ്പോരിൽ പടക്കളത്തിലവശയായ"
 ദർശിക്കുടിച്ചെട്ടു ഞാനെന്ന വലഞ്ഞപ്പോൾ
 നീയെന്നെ മറന്നുപോയ" നിർദ്വയമാനന്ദമേ,
 നീതിയും നിയമവും ദൂരത്തു മാററി നിന്നെ
 നഷ്ടശക്തമായൊക്കെൻ തനുവെട്ടുട്ടുകാരു-
 മൊത്തുനീ ദൂരെ നിന്നു നോക്കുയാസ്സൊരിച്ചില്ലേ?
 എങ്കിലും മയ്യുഖമേ, നിന്നെ ഞാൻ അന്ത്യശ്വാസ-
 മെങ്കലുറിടുംവരെ കാണുവാൻ കൊതിച്ചല്ലോ!

ഏതും പൊട്ടിവന്ന മീർച്ചമാം നിശ്വാസങ്ങൾ
 തുടവാം കരങ്ങൾകൊണ്ടെന്റെ മെയ് തലോടവേ
 നന്മനങ്ങളിൽ ചിന്നിപ്പൊടിയും ഏറ്റകുതമെൻ
 നനവേല്പാത്ത നാവിലതും പൊഴിക്കവേ
 വിവിനീമ്നഗതന്റെ നിത്യമാം പ്രചാരം നീ-
 യറിയാതിവിടത്തിലെന്നെന്നായിച്ചല്ലോ!...

•

പോകനീയാനന്ദമേ, വീണ്ടുമപ്പുകൽ കാണാ-
 നാവുകില്ലെന്നിങ്ങൊട്ടമെന്നനീ ക്ഷണിക്കേണ്ട.
 നിന്റെ ലോകവും നീയും ഭാവിയും കൂടിപ്പേൻ
 സന്തതം സ്വർഭോഗങ്ങളുന്ധരായ് ഭൂമിക്കുമേമ്പരം
 എന്റെ ശോകവും ഞാനെന്റെമനനവുംകൂടി
 എന്നുമീമൂലയിങ്കൽ തുപ്പായ് വസിപ്പോളാം!
 വിരമം വരുത്തുവാൻ മാത്രമായ് പ്രണയിപ്പാൻ
 വരുകില്ലിനിഞാനിമത്തമാംപ്രപഞ്ചത്തിൽ
 ചേർച്ചയില്ലെന്നിക്കുറിൻ ചാർച്ചയേലുവാൻ, എന്റെ
 ചോർച്ചയേറുമിപ്പാനുപാരവുംകൊണ്ടെൻ സഖേ!

•

മംഗളം!...ചിന്തിക്കിത്തരുപോവുകല്ലിനീ? ഇതരം
 തിങ്ങുമെൻകുടിലിന്റെ വാതൽ ഞാനടയ്ക്കുളളി!...

•

പൂർവ്വതൽ:—

നാട്ടമ്പറത്തേയ്യ പോവുകയാണെന്നു
 കൂട്ടരേ, നിങ്ങൾ വരുനോ?
 പാട്ടുകളല്ലമറിയാമെന്നിക്കത്ത
 നാട്ടിനെ കേൾപ്പിച്ചിടേണം.
 മാകന്മാലങ്ങളെങ്ങനെ മാധവ
 മൺമൂല മഞ്ജരി ചൂടി
 പാടവമോടെന്റെ പാട്ടുകേട്ടിടുവാൻ
 തേടിനിന്നിടുകയാവാം!.....

മനോരമതൻ:—

ഞാനുമുണ്ടെൻ കൂട്ടരേ, അ-
 ബ്ദ്രൂപിലേയ്ക്കു പോകാൻ
 കാനനത്തിൻ ഭംഗിയിങ്കൽ
 ലീനചിത്തനാകാൻ
 ഭക്തികം പൂക്കളെന്ന
 സല്ലരിച്ചു നിന്റും
 വാസനയെഴുതവകൾ
 ഭാസ്യങ്ങളല്ലേ?
 ബന്ധുക്കളെന്നിലിസ്സര-
 ഗന്ധ്യമൊക്കെയേകം.

വല്ലികൾ ഞാൻ ചെന്നിടുമ്പോൾ
 വല്ലരിയ്ക്കൽ വിത്തും
 വല്ലതുംചിലച്ചു ഞാൻ അ-
 തുല്യകളെ നോക്കും
 മാനുലിനും പുഷ്പയിലും
 സ്വാഗതമൊതുങ്ങോൾ
 മാലതിയും ഞാനൊക്കത്താ
 വേദികയിൽ കൂടും.....

മത്തളംഗം:—

ഞാനുംവരുന്നല്ലെ ഞാനുംവരുന്നല്ലെ
 നൃണമന്നാട്ടിനെ ക്ഷാമൊൻ
 മഞ്ജുനികളെക്കൾമഞ്ജരിമുടിത-
 തെക്കെനെയെന്നൊന്ന നോക്കാൻ..
 പൂവിട്ടനല്ലുന്നവല്ലികൾകാണുവേ
 ദാവംപകർപ്പറക്കാൻ...
 കാനനംതോറും മുരളിമുരളേന്ദ-
 മാനന്ദമാർന്ന ചരിക്കാൻ...
 അങ്ങമനോഹരസുന്ദരളോക്കെൻറ
 ഇംഗിതമൊക്കെത്താൻപാടും
 ചേതോവിമോഹനരൂപകൾ ഏൻഗീത-
 മാധുരിയിൽ മയങ്ങും
 വാതറസൗഭാഗ്യകാലമേ, നീയിനി
 നേരിട്ടുകൊൾകെൻറമുൻപിൽ

ചന്ദ്രിക:—

ചലനമോഹനം മധുരം ആ നവ
മലർവനികയിലെത്താൻ
വിധുരചിന്തകളകലെ മാറിയ
വിമലരംഗമൊത്തക്കാൻ
അമിതകാന്തിയാലവിടെ വിടയു-
മനഃപസരഭം തുകാൻ
പെരുതുരുമോഹമുണ്ടെന്നിടം കൂട്ടെ
മറയ്ക്ക നമരംകു പോകാം
അവിടെമൊക്കെത്താൻ തൊടിയീടയ്ക്കൊരു
പുതിയരംഗമായ് മാറാം!
കരിനിഴലുകൾ മറച്ചുഭൂമിയിൽ
അരിയമഞ്ചിത പൂത്തു!
മഹിതമാഗ്രാമസമീപത്തൊന്നൊരു
രജിതസാരിയാൽ മൂടും!
പട്ടതയോടെന്റെ വിധങ്ങൾകണ്ടവ-
ളുടനെ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും
സരളസല്ലാപവിവിധതകളാൽ
സമയമങ്ങനെപോകും.....

വെങ്ങനെയും:—

എനിക്കുമാശയുണ്ടമിത കരുതുക-
മനഃയ മാവേദിപുകാൻ
ഭൂമിയിലുലൈത്ത
നാകമൊന്നുകാണാൻ

വിമലവാസന്തപ്രഭയിലത്തനപി
 പുളകമേല്പുകാണാൻ
 സ്ഫീതരാഗം പൂങ്കുയിലിൻ
 ഗീതമൊന്നുകേൾപ്പാൻ
 മലത്തിരുന്ന ലതകൾ ചഴമ-
 ക്കടിലകങ്ങളിൽ നോക്കാൻ
 മാലതിയും മാന്തനും
 നന്ദുവയ്ക്ക കാണാൻ
 മദനസൂക്തികൾ മുരണ്ടിയുമത്ത-
 ഭൂതരം കൈവിട്ടു പോകെ
 ഓമലാമപ്പുക്കളുടൻ
 തേടുവതറിയാൻ

പുല്ലാവരം:—

ഗഗനവീഥിയിലുയർന്നു നമ്മൾക്കു
 സുഖമേങ്ങൊട്ടു പോകാം
 തോഷമേററു നേടുവാൻ-
 നേഷമോടെ ചെല്ലാം.....

പ്രേമമോളെടുത്താ
 ഗ്രാമഭരണം പൂകി
 പ്രീതിയോടെ ചിത്തമതിൻ
 കാന്തിയാൽ നിറച്ചു.....

കവിഹൃദയത്തൽ വിമല ഭാവന
 കരകവിയുന്ന പോലെ

കയിലും കൂട്ടം മവിടെ തോണ്ടിച്ച്
പരിസരങ്ങളിൽ പുകി.....

ഏകദേശം പത്തുവർഷം
ശുദ്ധമായൊരു
ഏകദേശം മാത്രം
സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി.....

മതിമറന്നവളുവൊക്കെത്തോറോ
കഥകൾ ചൊല്ലിക്കഴിച്ച്
മതിമറന്നവരവരും അവരും
വളരെ ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടത്.....

മങ്ങിയൊരു നല്ലൂരിട്ട
മങ്ങിയൊരു മാവിൽ
മങ്ങിയൊരുമാലപിച്ച്-
പൂർണ്ണമായിരുന്നു.....

ഏകദേശം വിമലസുന്ദരം
വിപുലമായൊരു കാണുക
ഏകദേശം മധുരമായൊരു
മനോഹരമായൊരു.....

ചന്ദ്രികയെപ്പോലെയുള്ള
സാമ്രാജ്യം
ചന്ദ്രികയെപ്പോലെയുള്ള
ലിത്തറിലിത്തറ ചേർന്ന.....

കനകവല്ലികൾ കലർന്ന മാതൃക
കസേരകളും പൊഴിച്ച്

കനകകാന്തിയെ കവനംകൊണ്ടതാ
വനികയിങ്കൽ ചിതറി.....

വാസിലതിമോഹനമായ്
വെണ്മത്തുകി മോഹം
വാനിൽ നിന്നിബ്ബ്രൂവിൽ നോക്കി
പ്പൂഞ്ചിരിച്ചു നീന്തി.....

പുളകം പൂണ്ടുപോയ് മരറിതമഗ്രാമ
വനിത മധുരിയിങ്കൽ
അന്നലം മോഹനം സുഭഗം സംഗീത
നിനദസൗന്ദര്യപൂർണ്ണം.....

അന്നലം മോഹനം സുഭഗം സംഗീത
നിനദസൗന്ദര്യപൂർണ്ണം!
വൃന്ദയമേ, ഞ്ഞാടിയിടയിലൊക്കെയു-
മൊരുക്കറി കണ്ടുകൊള്ളൂ

മധുരിമയിതു മനത്തു പൂവനി
മരുവനികയായ് നീന്താം!
മുദിതസംഗീതമുതിരും കണ്ണുക്കു-
ളറച്ചശക്തമായേക്കാം!

സുരപഥത്തിന്റെ വെറുമസ്യയയാൽ
വിദിത ചന്ദ്രികമായാം!
വിമലസുന്ദര്യം യുവമധുപനം
മറവിയിൽ മറഞ്ഞേക്കാം!.....

അന്ത്യഗീതം

ലിഖനരൂപിണി, നിന്നെത്തിരക്കിയി
ബഹുവനമൊക്കെ നടന്നു വലഞ്ഞു ഞാൻ
ഏവിക്കൊണ്ടു നീ വാഴ്വതോമനേ,
അവിടെ ഞാനും വരു—ന്നതിമോഹമേ!

സ്മരണമാത്രമേ ശേഷിക്കയുള്ളെന്നോ
മരണകാലംവരെയ്ക്കുമെനിക്കയേ?
മരണശയ്യയിലെങ്കിലും നിൻഗീത
ശ്രവണമെന്നെത്തുടങ്ങിയിൽ! — ഓമലേ!

പരമസൗന്ദര്യസത്തമേ, നമ്മുടെ
പരിഭവങ്ങളെയൊക്കെ മറക്കണം!
വരികയില്ലവ മേലി; ലെന്മാനസം
പരിതപിക്കുന്നു പരം പരാന്തികേ!

ഇരുളിലെന്തിനു നീല്ക്കുന്നു നോക്കുകീ-
ത്തിരിയെരിഞ്ഞുപോയ" മങ്ങിക്കറായിതാ
ഇനിയുമോമലേ പാഴിൽ പരിഭവ-
സ്ഥനമുതിർന്ന നീ കാലം കളകയോ?.....

•

മരുവിലോ ശഗുനത്തിലോ വൻകടൽ-
തിരുയടിപ്പിലോ വാസന്തരാവിലോ

വിശിഷ്ടമാമനപ്പുവിലോ നീതിപ്പോരും
മരുവിടുന്നതെൻ ജീവിതലക്ഷ്യമേ!

•

പരിസരങ്ങളിൽ പൂമ്പട്ടമാത്തുവാൻ
മിതകരുതും സായാഹ്നമെത്തവേ
അവളൊടൊത്തു നീയെന്നൊത്തനാളിലീ-
ളവനസീമയിൽ വന്നതിന്നോർക്കുമോ?

അവിടെ ഏകാന്തതംഗത്തുവെച്ചു നീ
ഇവനെയെന്നൊന്നുകണ്ടില്ലയോ പ്രിയേ?
സുരതി, നിന്റുനിലപ്പിടവാണൊരു
സുഖചിത്രം വരച്ചിരുന്നതൊന്നും.

തരുണി, നിൻരൂപമാധുരിയാകവേ
അരുണവണ്ണമതിൽപകർത്തിടവേ
സ്വപ്നം; ഒന്നമറന്നുപോയ്:—“കാമനേ!
വരിക” —യെന്നു സല്ലരിച്ചിട്ടുവാൻ

കവനചിത്രം മനോഹരമാക്കി നിൻ
സവിധമെത്തുവാൻ നിന്നെത്തിരിക്കവേ
അവളൊ, ഓസ്സാസ്വദേവിയോ, ഒടത്തുനീ
അവിടെനിന്നും നടന്നു കഴിഞ്ഞയേ!

•

ഗഗനസീമയിലെത്തി നീ വാസന്ത
മധുരമാമൊരു രാത്രിയിലൊമലേ,
കളർനിലാവിലൂളിച്ചുനീ താരക-
ക്കിളികളൊടൊത്തുപാടിനിശ്ശബ്ദമായ്!

തറയിലങ്ങനെ നിന്നതൊൻകാണവേ
സമതലീയായം നിന്നെപ്പിയതമേ
മിഴിച്ചരിച്ച നീ നോക്കിയുടൻ മറ-
ഞ്ഞിവന്നൊടീരൂവലിയവിചോദനമോ?

•

പരമത്തുന്യമിവിടമെനിക്കയേ
വരമനോഹരി നീ പോയ്"മറകയാൽ
പരിസരങ്ങൾ പരിഭവമോടെനെ
പരിഹസിക്കുന്നു ഞാനെന്തുചെയ്യണം?

ചരമനീതവുപാടി വിവരനായ്"
മരണശയ്യയിൽ ഞാൻകിടന്നീടവേ
മധുരരൂപിണി അന്നോമെങ്കിലും
ഇവനെ നീയൊന്നുകാണുവാനെന്തുതമോ?

ഇരുളുമൂടുന്ന ചുറ്റിലും; മായുന്ന
രജതതാരകൾ വാനിലശേഷവും;
വിറയലൊക്കും; അടുത്തുപോയ്"കല്പാ-
ലുളയം:—ഓമലേ, പെട്ടെന്നുപോരണം!

മധുരരൂപിണി ഏതതിടു;മല്ലൊഴേ-
യ്ക്കിവനുമവാ മരിച്ചുപോയിടകിൽ
പരിസരങ്ങളേ, നിങ്ങളെൻദേഹമാ-
പ്പരിശുദ്ധയ്ക്കു കാട്ടിപൊക്കുകണം!.....

•

നിറയ്ക്കുമെന്നുപറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, കൊതിക്കുമെന്ന് ഏതെത്തിനാമോടമേകുവാൻ സമർത്ഥനായ?...

അവനിതലത്തിങ്കലാരുമില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ-
മവനാർത്ഥമായൊന്നുവിളിച്ചാൽ വിളികേൾപ്പാൻ
ഏതെപ്പിടിച്ചിലുംഭാഗവും മുഴങ്ങുന്ന-
മവശൻ ക്ഷീണാവേശൻ വഴിയില്ലാത്തതോടൊന്നും
നയനങ്ങളെപ്പൂട്ടിക്കുണത്തിൽ പുരോഗതി
പ്പടിവാതലിലേയ്ക്കു കതികൊള്ളുന്നതോടൊന്നും
“സമയംസമയ”മെന്നുഴയും ജഗത്തല്ലം
കൾലംചൊൽവാൻപോലും സന്ദർഭം തരില്ലല്ലോ!

അതെയുംമറ്റുപാടുംപകയാൽ മൃദേച്ചയോർ
ഏതെയും നീപിടിച്ച്കുറിയാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ
മതിയിൽ കൃപയോടെസംസ്ഥാനവചനത്തോടി
മദിരേ,നീയല്ലാതാരുണ്ടതു കെട്ടത്തുവാൻ?

അതിയായാദിപ്പുന്നിന്നെത്താൻ എനിക്കായ“നീ!
മതിയാവാതെന്നിന്റെ മധുവിപകന്നാലും!
വിടരുല്ലനോമെങ്കിലും ചിത്തമാല്ലലും,
പിടയാത്തേറിക്കട്ടെ; സല്ലാപവാതാവേശം,
കടനത്തിലാണല്ലാവഴിയും ചെൽവതെങ്കിൽ
കരയാത്തേതെന്നൊന്നവടെച്ചെന്നുപററും!

സംഭ്രമമോചേഗം നോക്കിപ്പന്നതെന്തെന്തെന്നിങ്ങ-
 ഉന്മാപ്പൊപ്പിച്ചുകൺകളാൽ താരങ്ങളെ,
 അശ്ശുഭാകലമായൊരിരുളിൻവികാസത്തി-
 ലടിപെട്ടുപോകുമൊന്നെന്നാണോ ചിന്തിക്കേണ്ട?
 ആകട്ടെ; എന്നാലെന്താ;—ഭണിതം തയ്യാറായി-
 ടാകലമകന്നിട്ടാണിവിധം സംഭവങ്ങൾ!

അമൃതിൻതുള്ളിയില്ലാൻ മടിയാൽ വിശ്വമേ, നീ
 വെറുത്തുപണ്ടു തട്ടിമാറ്റിയൊരിളംകൈകൾ
 വിഭവാശ്വമായ"ഇതാ പൂർണ്ണമായ"ആകർഷകം
 വിലസീടുന്ന നവമാകെമട്ടായാൽ
 നീയെന്നെപ്പുച്ഛിച്ചാലും വിശ്വമേ, നീയെന്ന
 നീതിയും കരുക്കിൽനിന്നൊൻമുറമൊറ്റം

ആവശ്യമില്ലാത്തതിന്നാവശ്യപ്പെടുത്തലും
 ആവശ്യപ്പെടുന്നേരം വായ"പൊത്തിത്തടയലും
 പകലിൻപ്രകാശത്തിലിരുളിൻചെളിത്തേയ"പും
 പകളിൻപ്രഭാവത്തിൽ ഒരയ്യംഗംപകർത്തലും
 അഭിവാഞ്ഛമകൾക്കല്ലാം കണ്ണിറുത്തലും നിത്യ-
 മഭിമാനത്തിൽപരാജയവും മറവിയും.....
 കഴിവാക്കുക സാഹചര്യത്തിൽനിന്നുമെന്ന
 കഴിവില്ലെന്നിരിക്കിൽ പങ്കെടുക്കുവാനൊട്ടും...

•

തപ്പചിത്തമേ, ആസ്വദിക്കുനീ സുഖമയ
 സ്പഷ്ടിയിച്ചുഷകത്തിലായോളം തുളുമ്പുന്നു!
 മൺവിരിക്കുന്ന വലയിൽ പെട്ടാലെന്തേ?
 സമയംസല്ലാപത്തിൽതന്നെ നാം കഴിക്കണം!

ശുഷ്കശാസ്ത്രബോധമേ, നിതിനിതൃപ്തിനേടാ-
 നെത്രയോ തലമുറ ശപ്തമായ് കഴിയണം!
 മിഴിയിൽതുളുമ്പുന്ന കണ്ണുനീരാപ്പാൻപോലും
 ദയയരഹിതാ മത്സ്യഭാവന വാഴ്ത്തേനോ
 കൊതിയാൻ സുതക്കൺതുറിക്കും ലോകത്തിന്റെ-
 യതിയും സദാചാരബോധമേ, യശകതം നീ.....

വയവാന്തളുതെല്ലാം സുഖങ്ങളാണെന്നു
 കൊതിയാൽ അനുഭവം മറക്കും സമാക്കളെ,
 ചിതലിൻപുററായ് തീൻ നശിക്കാൻ വനത്തിന്റെ
 ഹൃദയത്തിങ്കൽ രചിച്ചെഴുതിയും മുനികളെ,
 യൗവനം! — ജീവിതത്തിൻപൂവൊളിവിതരുന്ന
 യൗവനം! — അതുനിക്കരും വെറുതെ തളളീടല്ലേ.
 അണയും മുൻപേതന്നെ കാണവിൻ സുഖവീഥി-
 യണിയും ഭീപങ്ങളെ, സ്വർഗ്ഗോക്താരങ്ങളെ,
 കളിയിൽ കൊതിപ്പുണ്ടുനില്പുയാണവൻ: ഒറ്റ
 വിളിയാലവളെല്ലാം മുൻപിലെത്തിട്ടമല്ലോ.
 അവസാനമാണാക്കും നാളെ; നാമതു കൊണ്ടി-
 ന്നവിളംബരം മധുവിധുവാഘോഷിക്കണം
 ശോകതപ്തമല്ലിനി ലോകജീവിതം, മധു-
 വേകമത്തണലിതലത്രയോ സെലദം

നിറയുമേന്മെൽ പാനാപാത്രമേ, കൊതിക്കുമി
 ഹൃദയങ്ങൾക്കൊമൊദമേകവാൻ സമർത്ഥരായ്
 മരണം പടിക്കൽ വന്നെത്തിനോക്കുമൊരും ചെന്ന
 കശലം മോദാജ്വലത്തിട്ടുവാൻ പഠിക്ക നാം!...

പിന്നിടുകപ്രഭാതമേ, മിന്നലിനോ-
 തിളയസമോദരി മാത്രമോനീ?
 ക്ഷണ മിടിപ്പോലെനിൻപിന്നിൽനിൽപ്പു
 കൊടുവെയിലാതപജപാലയോടെ.

ഇന്നനുയാദിയിൽ നിന്നുമെത്ര
 കനകങ്ങൾവാനിളച്ചൊരിക്കലും
 ഞ്ഞതരിപ്പോലുമവനിയിങ്കൽ
 നടയാതെയെങ്ങങ്ങോ ചൊന്നുപോകാം!

കഴിവിൻനിഴലിൽ തലയുയർത്തി
 അഴലന്യേത്രകുപ്പുങ്കോഴികൾക്കും
 കരുതുകിൽകണ്ണുനൊച്ചുപോകാം
 ഒരുവേളപാട്ടുംമറന്നുപോകാം!

വിലസുംവരെയുംകരുതിനില്ലാൻ
 ക്ഷമയറ്റമത്തമരാളകൾക്കും
 ഒരുപക്ഷേപമൊട്ടു പുഷ്പമാക്കി
 വിരിയിച്ചുകാലേ മധുനകരം!

മയിലുകൾആടിമരിക്കുകിലും
 മഴമേലുംമരണമായ് മാറിനില്ക്കും
 കയിലുകൾപാടിക്കുണിക്കുകിലും
 വയവാൻവസന്തം വിസമ്മതിക്കും!

കനിവറകാഴ്ചകൾക്കുണ്ടെൻ-
നയനങ്ങൾപൊട്ടുവരിന്നുമുൻപേ
കുരിതകുതുഹലമാണമഹത്യാ
വരണമാണാവശ്യമിന്നെന്നിക്ക്.....

*

പുഴയെപ്പിളർന്നു മലർത്തിയത്രേ
മധുരനയങ്ങളൊഴിപ്പതെങ്കിൽ
ഉവനമേ, ഭീരുവായ്തന്നെവേഗ-
മിവളുന്തയാത്രാപറഞ്ഞുകൊള്ളാം!
മഴവില്ലു വാനിന്റെ കോണിലെത്തി-
യഴകിന്റെപുഞ്ചിരിയുകിടുമ്പോൾ
അറിയാത്തഭാവം നടിച്ചിടുമി
മുറയറുലോകം മറക്കുമെന്നെ

അതിലില്ലാലോ മറവിന്നാ-
ണതിനിൽകൂയതപസ്സാണയേക്കാൾ...

*

അനടിനമംബമധ്യമാർന്നി-
ട്ടിനകമൻകാന്തിപൊഴിക്കുകിലും
ഞൊടിയിടകൊണ്ടു തിമാറുമേന്തോ
കുരിതതലോകംകുരിപ്പതെങ്കിൽ,
കുരിതകുതുഹലം സായവേള-
യ്ക്കുലകൊന്നു മനഃമസിപ്പോയാൽ
ഇരുൾമറയിട്ടതു മൂടുവാനാ-
ണിവിടെനിയതികൊതിപ്പതെങ്കിൽ,

പരിശുദ്ധപ്രേമപ്രസക്തഗീത
 പരിപൂർണ്ണവിത്തവിമോഹമണ്ഡം
 പരിമാസത്തിന്റെറപ്പുകപിടിച്ച
 പരിധിയിൽവീണതകരുമെങ്കിൽ,

രജതശലാകപോലംബരത്തിൽ
 വിജയിച്ച വെണ്മണുപാളി പോലും
 പരിസരത്തിന്റെ പക കലർന്ന്
 പരിചരണത്തിൽ കറുക്കുമെങ്കിൽ,

പ്രണിതഹൃദയം വാമിച്ചുപറും
 ഇണയെ രുതന്നെത്തൻ ദാമാക്കി
 ക്ഷണനസമർത്ഥം പെരിപ്പിൽമണതിൻ-
 കണികപോലെത്തിന്ദു ജീവിതം മേ?.....

•

വിഭരാത്തപൂക്കളെ, നന്ദഗന്ധി
 വിലസിത്താകുമെൻകൂട്ടുകാരെ,
 അന്ധയാത്രചെയ്യുന്നിടങ്ങളായ-
 മനുജമതിമാത്രമെന്നിക്കരുവുണ്ടു:

പ്രണയഗീതങ്ങൾമറന്നിടത്തോ-
 രണവധിയുണ്ടിനിഷ്ഠപദങ്ങൾ
 വിദ്യുതചേർന്ന മിമകണക്കു-
 ഉധികമിനിയുണ്ടതിൻവിഴാൻ

ഇവരൊക്കെനിങ്ങളെക്കാത്തുനില്പാ-
 ണവസരപ്രീതിയും നോക്കി നോക്കി.....

•

വട്ടിണിപ്പിശാചിന്റെ നിഷ്പരമത്സരത്താ-
ലൊട്ടിയ വയറുമായ് പോകുന്ന കമാരികേ,
പുഷ്പമാം കടവയർക്കാരത്തിന്നടിപ്പെട്ട
മുട്ടിടം ധനാധർമ്മൻ സോദരീ, വരികയേ!.....

അങ്ങിങ്ങായ് പോടിഞ്ഞൊട്ടു ഇന്നിയതുണികളാൽ
മങ്ങലാൻമരമെപ്പുങ്ങി ഗമിക്കുന്നു ?
നിനക്കുമുണ്ടോ ലോകാചാരം? എന്നാലീനിന്നെ
നിനയ്ക്കുമ്പോഴേന്താണീ വെറുപ്പിലോകത്തിന് ?
കാഞ്ചനക്കുസവിട്ട സാരിയാന്നുലാപിപ്പാൻ
കാഞ്ഞെവിളിച്ചൊഴ് കണിയായ് തീരട്ടെ നീ!.....

ലോകരംഗത്തിൽ തത്വസംഗ്രഹംവരയ്ക്കുവാ-
നേകമാം ചായക്കുട്ടയല്ലിനീ? സമോദരി,
അല്ലെങ്കിലങ്ങമിക്കും തെരുവിൻതിരപ്പറി
അല്ലലോടിത്രമവമ്പിപ്പുഞ്ചുപ്പതെന്നെ നീ?.....

“വല്ലഭുക്കളെന്നമേ ലോകരേ, വെറുപെട്ടു-
വെള്ളമെങ്കിലു”മെന്ന നീ കരഞ്ഞിരക്കുമ്പോൾ,
‘കഴുവേതുലഞ്ഞുപോ’യെന്നൊരാൾ പ്രസംഗം
മതിലിന്നുള്ളിൽനിന്നും നിന്റെനേർക്കടുക്കവേ,
യാചകീ കേൾക്കുന്നുത്താൻ ലോകതപങ്ങൾ നിന്റെ
യാചകതവുമായി മുട്ടുന്നമൈന്യനാൾ

ധനമത്തതയേലുമട്ടുമാസത്തിൽത്തട്ടി
ത്തനിയേ നില്പനതപം ഞനക്കുംഞനക്കക്കരം

നീലനീരും മറച്ചിടിലും മന്ദമാസം
നീളയങ്കരിപ്പിക്കുമന്തിമ രവിയെപ്പോൽ
പെങ്കരിയ്ക്കുടിപ്പൊന്നുകൊണ്ടുനിൻ ഗണ്ഡങ്ങളിൽ,
പെന്തളിശ്ശാത്തിൽ, ദാരിദ്ര്യം മറയ്ക്കിലും
സമ്പന്നസന്താനങ്ങളാശിച്ചാൽ കിട്ടാത്തതാ
വസ്വലും മാഹാത്മ്യമെത്രാനാളോളിഞ്ഞിടും!

കാറുകൊണ്ടലയാതിത്തിണ്ണമേലിരിക്കയെ-
ന്നേററുമുൾക്കൂറോടാമമോതവേ സഹോദരി
ദീർഘനിശ്വാസം നിന്നെവിടുമുട്ടിപ്പു പാരി-
ലാഭ്യമായല്ലേ നിനക്കിതുമട്ടു സല്ലാതം

കൈരേഖനോർക്കു ടുവാനുകമോ നിനക്കെന്നെൻ
കൈനേർക്കുനീട്ടി നിന്നോടായി ഞാൻ ചോദിക്കവേ
“തമ്പുരാൻ ഭാഗ്യമുള്ളതോ”മെന്നോളം നിന്റെ
വസ്വലുംവ്യാജം കണ്ടെത്ത, ചാൺവയർപോറൊന്നല്ലീ?
ഗ്രാമീണസഹോദരി, നഗരം നിന്നെയെത്ര
വ്യാജക്കരം പഠിപ്പിച്ചെന്നാജ്ഞാനിയുന്ത?
പാടികാമല്ലമെന്ത പേടമാന്തിഴികളിൽ
പേടിയോടോളുന്ന നീ പാടലാശരീബാലേ,
പാടവം നിനക്കിതിലില്ലയെങ്കിലും ഞല്ലും
പാടണം വയർപോറൊന്നെന്നുനീ വിചാരിപ്പൂ!
ബേങ്ങ ഗായകി നിന്റെ പാട്ടുകേൾക്കുവാനെന്നി-
ക്കണ്ടായില്ലിവയെന്തല്ലമൊമൊരു ചിത്തം

തരുവാൻമില്ലെന്നും പകരം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ
വിലയുള്ളതാണെന്നിൻ നിസ്സാരമാം സംഗീതം!.....

നിത്യന്നിലിലയിടെൻ ഓസിമാർ വിളമ്പവേ
മേന്മയിൽ കൈപ്പടരും; നീയാർത്തിയാൽവിഴങ്ങുന്ന
സാവധാനമാകട്ടെ; സമയംതരാം; മറ്റു-
ള്ളവരെയുംപോലെ ഞാനത്രനിഷ്ഠനാണോ?.....

സുപ്രസന്നാഭചേർന്ന ശോണിതഗണ്ഡങ്ങളിൽ
ദീപ്രമായ"നാണക്കഴിയിത്തൂണീ ചിരിക്കുമ്പോൾ
നിന്നിളമിഴികളിൽക്കുരുതകും തിങ്ങിപ്പുട്ടി
ച്ചിന്നിയെൻഗൃഹത്തിനു സ്വാഗതംപറയുമ്പോൾ
പിഞ്ചുവക്ഷസ്സിൽ കരംചെയ്തൂണീ കനിഞ്ഞെങ്ക-
ണ്ണഞ്ചിടുംവണ്ണം കഞ്ഞെ സാദരം വന്ദിക്കുമ്പോൾ
നാളെയും വരണമെന്നോതുവാൻല്ലാതെനി-
ക്കാവുകില്ലെന്നും നിന്നോടടുക്കാൻ യാത്രപോലും

ബാലികേ, തെരുവിലേശിട്ടുമുപദ്രവ-
ജാലമെങ്ങനെതടുക്കുന്നു നീയസഹായം!.....

എന്നുടെ മണിഗൃഹംതന്നിൽ നീ വസിക്കുക-
ന്നൊന്നെനിക്കറിയാകാൻ വെമ്പിടുന്നുള്ളും, പക്ഷെ
ആവുകില്ലെന്നിക്കൂട്ടു ചെയ്യുവാൻ കലീനതാ-
ദാവുകവെച്ചുപോന്നും താതനില്പിപ്പുമൊട്ടും!.....

ഇളംവെയിലുമേറിക്കിടന്നവേ കാണൻ
 കളിയായ് കണ്ണുകൾ പൊത്തി
 സ്വപ്നത്തിനുമിടിച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ
 പിടിവിടുവിച്ചിടത്തുനിൽ
 ഗിരിതലങ്ങൾ വിട്ടൊഴുകിപ്പായുമൊ-
 രുവിയാറിനെപ്പോലെ.....

അനന്തദൂരമെന്നവർകൾക്കൊരു
 വനികയിൽചെന്നുനിന്നു
 അതിസൂക്ഷ്മഗന്ധവളക്കൊണ്ടുവേ
 ലതകൾ വിസ്മയമാർ.....
 അരിയസമഗന്ധമവർക്കുപുറിച്ചു-
 മൊഴി ബാലാസീമന്തൻ.....
 അളവററാഴ്ചകളിൽനിന്നും ഒരു
 പുളകമായിട്ടു തീർന്നു.....

വനികയിൽനിന്നവർ വാനത്തൊരു
 കനകമഞ്ചിതപോലെ.....
 കളകളുമന്ത്ര സൗസ്ഥികളൊര-
 കളഹംസംഗാനപോലെ ...
 തനിയെ പൂർവ്വിഗ്വയുടിച്ചുടിയ
 മന്ത്രതാരകപോലെ.....

പ്രാകീലുണ്ടവൻ: അവരംതൻവൈദ്യുത-
പ്രഭപോലാഞ്ഞെകനാഥൻ!.....

അവിടൊരുമുഖ്യവട്ടിൽകാമുക-
നവളെവാരിയിരുത്തി
“വിജനശ്രമിയിലിവിടെയെന്തിനി
വലിയലത്തെയെൻ തോഴി?”
മറുമൊഴി മനസ്സുതിലെഴുതവേ
വനികയിലവരംനോക്കി
അപഹസിപ്പൊന്നവളെ മുററിച്ചും
രൂപിതവല്ലികളെല്ലാം
ചിരിതൂടൻകൊണ്ടവളെ നോക്കുന്നു
ചെറിയപ്പൂവുകളെല്ലാം
പതറിക്കടിയ പവനനാണിങ്ങ
പതിഞ്ഞു പിന്നോട്ടുനോക്കി
കിളികൾവല്ലിയിൽ മറഞ്ഞിരുന്നുകൊ-
ണ്ടവളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.....

ഇവരാണെങ്കിലു മൗരപറയുവ-
തൊരുചെവികേട്ടുപോയാൽ—?
ഇവരാണെങ്കിലു മൗരക്കെളി-
യൊരുക്കറി കണ്ടുപോയാൽ—?

കഴികയില്ല; വളവനെയും വിട്ടാ
വനികയിൽനിന്നുമോടി.....

•

ടിവിനടിഞ്ഞിപ്പൂത്തു നീയായിരുന്നുവോ?
ജ്ഞാനനിയോ, മമ പ്രാണനാഥ!.....

അന്നൊത്താവിൽ ഞാനജയയെക്കാണുവാൻ
മരോവാടിയിൽ നിന്നിടുമ്പോൾ

എന്നാത്തഗിരങ്ങളെക്കയോക്കോളുവാ-
നൊന്നൊഴിയാതെ പഠിച്ചിടുമ്പോൾ

എന്മേനിയിൽ പൂനിലാഡൊളിപ്പൂശിക്കൊ-
ണ്ടുമായിൽ ചന്ദ്രനുദിച്ചിടുമ്പോൾ

എന്മതുമാലകൾതമ്മിൽപ്പിണയ്ക്കുവാ-
നുമത്തമാരുതൻ കോപ്പിടുമ്പോൾ

വല്ലികൾമാററിയാ തേന്താട്ടത്തിലേയ്ക്കൊരു
പല്ലാക്കുഴിപ്പോരണത്തിനോക്കി... ..

ആരുമറിയാതെയായിരുന്നെ ഞാ-
നാദാമമെത്തിയതാത്തമോൾ

തങ്കക്കിനാക്കളുത്പിട്ട കൂട്ടിലെൻ
പൈങ്കിളി നിദ്രയിലായിരുന്നു

വള്ളിക്കടിലകത്തുള്ളതൻശയ്യമേൽ
പുള്ളിമാൻ പോയിക്കിടന്നിരുന്നു

തോഴിമാൻ എന്മണിമച്ചകത്തുല്ലാസ-
മേഴ്ചടുപേരും മയക്കുമായി

അജയത്തന്നെന്നിനച്ചെന്റെ എത്ത-
മത്താവിപിനത്തിലെന്നൊക്കി.....

വല്ലികൾതെല്ലുചരിഞ്ഞെ;മൻ മുൻചില-
 പ്പല്ലാക്കഴിച്ചാൻ മരമെത്തി
 തെല്ലയെന്നുപോയെകൊൻ!... ചാരത്തെ
 വല്ലിയിൽ ചാരിയൊതുങ്ങിനിന്നു.....

നീലിമുഴുന്നകണ്ണുകൾകൊണ്ടെൻ
 നീരാളസാദിയെ നോക്കിനോക്കി
 തൻമുണ്ടിലുപ്പിച്ചു വേണവിൽകൂടിയൊ-
 രങ്ങിതഗാനമവനതിന്തു.....

വല്ലികൾതാളപ്പിടിച്ചു; രാപ്രാവുകൾ
 ഉല്ലാസമോടെ ചിറകടിച്ചു
 മരപവനനിൽകൂടിതമ്മാധുരി
 മരമെൻമൃത്തിലടിഞ്ഞിറങ്ങി
 അർജുനഗാനവൻമേൽ പൂവുക-
 ള്ളർവ്വതേന്മാവുവരിയിട്ടു
 അക്കൊച്ചുകുചിൻഗീതിയിൽ സന്തോഷ-
 മുൾക്കൊണ്ടു താരകരൂപഞ്ചിരിച്ചു
 ഏല്പാമെന്നു പള്ളകാംഗായിത്താൻ
 അല്ലിലന്നേരം കഴങ്ങിനിന്നു.....

അമൃതരൂപന ഞാനെൻവൈവൃത്തു-
 ഹാരജളാകെയഴിച്ചുനൽകി
 ഏകിലമേറമത്രപ്പിടയാടബ്ദികു-
 വെൻകണ്ണിലല്ലം കനിഞ്ഞുനോക്കി.
 “പോവുക, ഗായകാ പോവുക”ഞാനൊന്നി
 ഭാവുകമങ്ങയ്ക്കു വന്നിടട്ടെ.....

എന്നിട്ടമെൻനേർക്കടുക്കമവനെ ഞാൻ
 മരാരവദിയിൽനിന്നകറ്റി

വേണവും ഉൾപ്പെരിതൃജിമുതകാത്ത-
ശീമയിലുണ്ണാധുപോയ് മറഞ്ഞു
ശീതപ്രവാഹം നിലച്ചു; ഞാൻഞാനായി-
ട്ടാവേദികയിൽ പകച്ചുനിന്നു.....

ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുള്ള നീയായ്ക്കുണവോ
ജ്ഞാനനിദ്രയ മമ പ്രാണനാഥ!.....
കഷ്ടം! തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു ഞാനങ്ങയെ
സ്സജ്ജമതെല്ലാം മറന്നുപോയി!
മായാവിശാലമേ! നിന്നുനിൽ ഞാനേതോ
മായികുസപ്തത്തിൽ നിന്നുപോയി.....

എൻചെവിയിച്ചൊഴുകോർമ്മിപ്പു നിൻശീത
ശിഞ്ജിതം കാറ്റിന്റെ മമമരത്തിൽ
നിന്ദുവമെപ്പൊഴും കാൺമു ഞാൻ മുററത്തെ
നന്മലർത്തേറുമെൻ ജീവിതേശ!
വാനിനെ നീരസ്യനീലിമയിങ്കൽനിൻ
മേനിയരക്കണ്ടുഞാൻ കമ്പിടുന്നു
താരകുപ്പമളിൽനിന്നൊമല്ലഞ്ചിരി
ഉള്ളതു കാൺമു ഞാൻ പ്രാണനാഥ!.....

•

എതിലുമങ്ങയെക്കാണുന്നു ഞാൻ അങ്ങ-
മേതിലുമാനുകൊണ്ടെന്ന നോക്കും
എങ്കിലുമെന്തെന്നിലെത്തുമ്പോഴെങ്ങെൻ
സംഭ്രമത്തിങ്കൽ മറഞ്ഞുനില്ക്കും.

•

ദിപ്തഗായകൻ

(കെ. സി. കേശവപിള്ള)

ചിറിയശീതകരംകൊണ്ടു പാരിടത്തിങ്കൽസ്വന്തം
സ്തംഭകം വിരചിച്ചു സാരനാമഹാത്മാവേ,
കൈരളിക്കുണിയുവാൻ ഗീതകസ്യമങ്ങളാൽ
ഹാരമുറ്റിച്ചു തേജോധാമമേ, നമസ്കാരം!...

നട്ടച്ചവെതിലേറുകാലിമേച്ചിടുമ്പൊഴി-
കളികരംപാടം നവസുന്ദരഗാനങ്ങളിൽ
അസ്സംസ്കൃതാദികമാഹാരങ്ങൾനിബന്ധത്തിൽ
സുസ്സംസ്കൃതമുഴങ്ങുന്നതു താവകയശോനാഭം.....

തിരത്തിലമരുന്നാതെച്ചെടികളെ ലാളി-
ച്ചാമ്പരത്തൊട്ടുകുടിപ്പായുന്ന പൂരഞ്ചോലയും
താവകസുരമാഹനഗാനങ്ങളോർമ്മിപ്പിച്ചു-
മാവതുപാടിക്കൊണ്ടും സന്തുഷ്ടി തേടുന്നുണ്ടാം.....

പാടത്തിൽപുരയുന്ന ചെളിയിൽതാളമേള-
പാടവമില്ലെങ്കിലും പാവങ്ങൾചെറുമികരം
ഈടലൊരുതിക്കുന്നാസംപൂടകാഗത്തിലും
പ്രസന്നനാം ഭവദ്രാഗാലാപമാഹൊരികേരംപൂ...

ബന്ധുസുഭാഷിതരണങ്ങൾ വിവിധങ്ങൾ
അന്താവിഹീനങ്ങൾ സാരമുറ്റിക്കയാൽ
അന്ധമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുകലാൻ ബാലന്മാർക്കു
ബന്ധുവായ് തീർന്നു ഭവാൻസന്തതം മഹാമതേ...

നാടകമെങ്കിലും പുകൾപൊങ്ങുന്ന വോണടെ
 നാടകങ്ങളെപ്പോലെ മരൊന്നില്ലതിലേയ്ക്ക്
 പേശലമവിടത്തെ ചാരുകാവ്യമായൊര-
 ക്ഷേപവീയത്തെപ്പോലെ വേറെത്തുണെതിപ്രശം....

അന്നുവെ മലയാളവാടിയിൽ കരിർത്തുകാ-
 നലകിൻസാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തിലുളിച്ചു നീ
 പരിപാവനവെളുത്തൊരമേ, മലയാള
 തരണിത്തൊഴുതൊരസപ്തം നിൻപരിശ്രമം
 അവളില്ലാഴംകണ്ണീർ ചൊരിയുന്നുണ്ടൊവാം നീ
 മറയാൻഭിച്വൊരാ മാരകമോലംകാഞ്ഞു.....

സംഗീതസത്സരഭ്യം പാറിടും മനോഹര
 മംഗലവാടാപ്പാക്കും കൊണ്ടുനീ കൊരുത്തിട്ടു
 മർമ്മസാഹിത്യോപഹാരമാണിന്നമെന്നും
 മന്മാത്രഭാഷാഭേദവിഷഴകായ് ലയിപ്പുതും.....

മരണം മനുഷ്യനുവരണം ചെസ്താനേററം
 വാദാഭമാണെന്നു കണ്ടുനീ ജീവിതജ്ഞൻ
 നിയതിക്കൊരുമാനഭണ്ഡമായ് തീരുമുൻപേ
 അവരനിൻപരിശ്രമം മതിയാക്കിത്തീർത്തല്ലോ.....

ഗായകാ, നമസ്കാരം! എന്തെന്നുമാവിടത്തെ
 പ്ലാവനസ്മരണയെൻ നിനവിൽക്കളിക്കട്ടെ!.....

കാലപ്രവാഹഗതിയിൽ സായം
 കാലമലിഞ്ഞുതൊടിയിൽ
 മണ്ണിനടിയിൽ കിടപ്പു—കണ്ണി-
 നഞ്ചിതമായൊരു പൊല്ല്യം
 തീരാത്ത സന്ദർശ്യപാത്രം—ഇഷ്ട-
 ത്വാനെൻറവാത്സല്യപാത്രം
 അന്തിമശ്വാസം വലിച്ചു—അവൻ
 അന്ത്യതയിങ്കൽപതിച്ചു.....
 വേണ്ടവരെല്ലാമകന്നു—ചിത്ത-
 വേദനയൊടെ നടന്നു.....

ആളുകളൊട്ടകുന്നപ്പോൾ—മുട്ട-
 കാക്കയെ നിശ്വാസമിട്ടു
 തട്ടിയുണർത്തിവിളിച്ചു—ശവ-
 പ്പെട്ടിയിൽനിന്നുമവളെ.....

“ആരാകലാമെൻറകുഞ്ഞെ—നിന-
 കാരുമുതകാതെവന്നു
 പോയൊരുകാലത്തുനിന്നെ—ഒന്നാരു
 പലവയായിരുന്നെന്നോ?
 ഓരനൊഴ്ശശവത്തിങ്കൽ—വാനിൽ
 സോമനെപ്പോലെ കളിച്ചു

കൂട്ടുകാരൊത്തുവിളിച്ചു —കൊച്ചു
 കാടുകളുൾപ്പെടൊളിച്ചു
 അന്നു നിനക്കിപ്പുറംപഞ്ചം —സുഖ-
 മന്ദിര മായല്ലി തോന്നി?
 'അന്നുനമോന്നന്മല്ലാ —തൊന്നും
 നന്നുനീയെന്നറിഞ്ഞില.....

പിന്നെസ്സമയക്കറക്കം —നിന്നി-
 ലുത്തുവകാക്കികലത്തി
 പെട്ടെന്നു നീ ചെന്നുനിന്നു —ഗതി
 മുട്ടാക്കയാ യുവനത്തിൽ
 അന്നുനിനക്കിപ്പുറംപഞ്ചം —സ്നേഹ
 മന്ദിരവാടിയായ" തോന്നി
 മാധുരിതേടിനന്നു —നിന്റെ
 മാധവകാലങ്ങളിൽ നീ
 സൗഗന്ധ്യമായിരുന്നെടും —അന്നു
 സൗശീല്യമായിരുന്നാക്കും
 നീരുംതുളുമ്പികളത്തിൽ —പത്ത
 നീരസ്യ മനകളിക്കാൻ
 ഇല്ലാപോൽ മുററുംപറന്നു —പാടി
 പച്ചിലച്ചാത്തിൽകിളികൾ
 കാമുകവൃന്ദങ്ങൾ മുററും —പ്രേമ-
 ഗാനങ്ങൾപാടിനിന്നു
 എല്ലാവരുംമൊത്തപോലെ —നിന-
 കെല്ലാവിധവെച്ചിരുന്നു

ആവശ്യമാവശ്യമെല്ലാം — അന്ന-
 ന്നാവുംവിധമവശരകി
 നിർവ്യാജമാംശപ്രമമകം — വര
 നിർവൃതി നീയന്ന പൂകി
 മണ്ണിലിരുന്നുകൊണ്ടു — കരഞ്ഞ!
 വീണ്ണിനെ നീ കണ്ടിരിക്കാം.....
 ഒന്നിച്ചുരോമഹർഷടം — നിന്ന-
 യന്ന രസിപ്പിച്ചിരിക്കാം
 ആയിരമരനഗാണങ്ങൾ — നിന്റെ
 മാനസപാതിയിരിക്കാം.....

ഇന്നുനീചോദിക്കയല്ലേ — ? “എന്തി-
 നെന്നെയിവിടെവരുത്തി?
 അന്യായമാരിഭംചെയ്തു? — ഞാനി
 ശൂന്യതയെങ്ങനെപോക്കും? — ”

ഉള്ളതുതന്നെയെൻകരഞ്ഞ — നിന-
 കുള്ളവിരസമായ “ഞീരാം
 കാണിക്കുകയാണുവൈവം — മറ്റു
 വേണമെന്നുള്ളവക്കാരി
 ലോകംകുറിക്കുവതെല്ലാം — ഒരുത
 മായികയാണെന്ന തത്വം
 സ്വർഗ്ഗീയഭോഗങ്ങളൊന്നും — നമു-
 ക്കൊക്കുകയില്ലുളളിക്കാൻ
 ശൂന്യതകാണത്തന്നേരും — വെറും
 ശൂന്യതകാണമൊരിക്കൽ

മാഹരിയാത്തകണ്ഠം — പര-
മാഹംമുഴുതുവരുമു.....

ചെറുവനിമിഷത്തിനുള്ളിൽ — കാന്തി-
യോനിൻമേലത്തിൽനിന്നും
ജീവചൈതന്യത്തെക്കൊണ്ടു — സർവ്വ
ജീവിസൗന്ദര്യവുതീർന്നു
മണ്ണിൽമുളച്ചു വളർന്ന — നീയാ
മണ്ണിനകത്തുലയിച്ചു.
ആത്മനിയമകവി — ലോക-
രീതിയിനമെല്ലാം.....

ആയിരമായിരമല്ല — നിന്നെ
പ്പോലെയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ
ആയതുപോലെയാടിക്കൊണ്ടും — അന്നു
ന്നായവരോടു ഞാനോരും
ജീവസംഹാരിയെന്നൊത്തു — ജീവി-
ലോകമിവിടെവരില്ല
എങ്ങനെയൊന്നുവരോടി — അതു-
മെങ്ങനെയൊന്നായിരിക്കും!.....

സകലമേലുകവേണം — കണ്ടെത്ത
ശങ്കിയാതെനിന്നുണ്ടു
നിന്നാത്മമതജ്ഞാനം — വാനിൽ
നിന്നിത നിന്നെന്നോക്കുന്നു!

ശ്രീതട്ടത്തുകിക്കുളം — മണ്ണി-
 ലാരുമറിയാതാരുണ്ടു!
 നീയെഴുന്നേല്ക്കുകവേണ്ടാ — ഇനി
 ജീവിലോകത്തിങ്കലെത്താൻ
 യാതൊരുതാഴ്വരപാടി — നിന്നെ
 ആനന്ദമോടെ ഉറക്കാം
 തെളിയുന്നതോണ്ടു തങ്കം — ശവ-
 പ്പെട്ടിയിൽ മണ്ണിലവിയു.....”

ചിവിടുതാഗംതുടങ്ങി — കേട്ടു
 ശ്രമൻകരഞ്ഞുതുടങ്ങി
 ഒട്ടൊട്ടാണ്ടനിലാവാ — മുട്ട-
 കാട്ടിലാക്കെന്നതിനെയു
 മാരുതനേത്തോപറഞ്ഞു — വൃക്ക-
 പാളി ശിരസ്സു കലക്കി.....

കാളായരാത്രിയിൽവീണ്ടും — മുട്ട-
 കാക്കൊരുനീശപാസമിട്ടു.....

(ഗീതകം)

വിശേഷകസൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചിനായത്രമാത്രം
 വിശ്വാസമില്ലെങ്കിലുംതൊന്നും നോക്കിനിൽപ്പൂ?
 വശ്യമാമതിന്റെറുപുഞ്ചെന്നിറമാസപടിക്കാൻ
 ഇപ്പോൾവിടരുവതെന്നിന്നൊന്നുവരരുത്?.....

മരണാർത്ഥമായ്ക്കു തികൊള്ളമപ്പകലിന്റെ
 ചരണങ്ങളിൽനോക്കിനടക്കും മനുഷ്യൻതാൻ
 ആവോളംപരിചമസിക്കുന്നതിവെണ് ചന്ദ്രിക
 സംവധാനം താനതിൻപാതക്കൂടംസമീപിച്ചാളാം.
 ഏകിലുപിടത്തോടമാശയാത്തൊന്നുമെന്നും
 സങ്കടപ്പെടുവാനാണെന്നൊന്നാണെന്ന്വിധി!.....

നിത്യസത്യമേ, അനുശോഭനം, നിൻകണ്ഠയുടെ
 നിത്യചർച്ചയെക്കൊണ്ടൊന്നെന്തിനമിഴിച്ചു നീ.....

•

മതിയാക്കുകൻചിത്തപാതമേ, വിഹാരം:—ഇത
 പതുവെക്കുകലകൾ കാണിച്ചു നീ.....

•

സുപ്രഭാതമേ നിന്നിലെന്നിനി
 സുപ്രസന്നത കാൺമുത്താൻ
 അപ്രതിമമേയേ മോതകി.
 ലപ്രതീക്ഷിതമതുതം.....

സാധ്യമല്ല മറക്കുവാൻ നിന്റെ
 ഹൃദ്യമായ വിഭൂതികൾ,
 സ്വത്വസൗന്ദര്യഭീഷിക, നിന്റെ
 നിത്യഭാസുരവി ചികൾ,
 കൃത്യസകലമെന്നുറങ്ങത്തീനെ
 ബലമാക്കിയമോടികൾ.....

നീലവാനിടം പുഞ്ചിനിക്കൊണ്ടു
 ലോലമോഹനമാകവേ
 വെണ്മയേറിയനീരടങ്ങൾ സൗ-
 വർണ്ണകാന്തിയിലാഴവേ
 സപ്തവർണ്ണപ്രശോഭമാവേദി-
 യുംപ്പൂളകമണിയവേ
 സ്വർണ്ണവിൽനന്നത്തടവിച്ചു നീ
 സർഗ്ഗസൗന്ദര്യസത്തമേ.....

പൂർവ്വിക്കിന്റെ വാടിയിലൊര-
 പൂർവ്വപുഷ്പമായ പൂത്തുനീ

പൂരിത്തോൽസുകം പുഞ്ചിരിതുകി
പാരിൽനോക്കി വിടൻ നി.....

പൂവണിഞ്ഞലതകൾ സന്തോഷ-
പൂണ്ണരായ് നിൻറയാഗമേ
പൂവനികകൾ പൊൻപ്രകാശത്തി-
ലാപുതങ്ങൾ ചിരിച്ചുപോയ്!
മത്തളംഗങ്ങളെന്നപാത്ര-
ചിത്തങ്ങളെന്ന നില്പുരായ്
പാടിക്കാതെ സുമങ്ങൾകാണാം-
നാടിക്കാതെയാവേളയിൽ
പൂനിറഞ്ഞ മരങ്ങളിലിളി-
മാനമോടു മനോഹരം
പൂങ്കയിലുകൾപാടി വല്ലിയിൽ
പൂങ്കലകൾ ഉലയവേ
പൊങ്കതിർക്കല സഞ്ചയിച്ചൊരു
പൊൻവയലുകളൊക്കെയും
പൂത തോഷവിഹാരരോമാഞ്ച
പൂരകങ്ങൾ രസിച്ചുപോയ്.....

സുപ്രഭാതമേ, ഞാനെന്നാനന്ദ-
സുഷിയിൽ വിലയിച്ചുപോയ്.....

പുല്ലോടികളിൽവീണ ദേവിനി-
നല്ലകാറ്റാടപ്പുളികൾ
അശ്രുബിന്ദുക്കളുത്പയികമാ-
യത്തുശാരകണികകൾ

അപ്രമേയ മനുപമാകാരം
 മപ്രഭാതം കഴിഞ്ഞുപോയ്
 ക്ഷിപ്രമുന്മക്കാരറടിപ്പുററാ
 ഭീപ്രമീപമണഞ്ഞുപോയ്
 ഉരംപ്രസന്നതയൊക്കെയും നെടു-
 വിപ്പുപോലെ പറഞ്ഞുപോയ്
 സരകമായ്ക്കുനശിച്ചു ഹാ വെറും
 വൈകൃതമായിമാറിനി
 ഉച്ചവെയ് ലിലലിഞ്ഞുചേൻ നീ
 തല്ലുസരന്തുഭീപികേ.....

ഏതായത്രവിഭാതമനുതൊ-
 ട്ടിത്രകാലമുടിക്കിലും
 പൂതയിലുകൾ പാടിടുകിലും
 പൂമണം പരന്നിടിലും
 പൂതസരമേഗ, നിന്നിലന്നത്തെ
 പൂണ്ണശോഭമറന്നുപോയ്.....

നിന്നിമേഷനായ്, നിവികാണായ്
 നിന്നെന്നോക്കിയിരിപ്പു ഞാൻ
 സപ്രഭാതമേ, നിന്നിലുറുത-
 സ്പ്രസന്നത കാണാൻ.....

പട്ടണത്തോടെ വിധികെട്ടിവെച്ചൊരാ-
തടവുകോട്ടയും ചാടിവരുന്നതൊൻ
വഴിയുമാവേഗമോടെവരുമിട-
വഴിയിൽനിന്നൊന്നകന്നുനിന്നിടണേ.....

ഇരുളിലെന്നുമുളിച്ചുളിച്ചുത്സാഹ
വിമസതവന്ന താരകമൊന്നിതാ
ഭരിതകരമുകം നിത്യപ്രകാശസം-
ഭാണകേന്ദ്രം തിരക്കിറ്റമിടയൊ.

വിജനതയിൽ സുരഭിലസംയുതം
വികിര്യവാനായ" മടിച്ചൊരുതകാരകം
അന്നപമായിട്ടുമേതെ മനോഹര-
വനികയെത്തേടിയോടുകയാണിതാ !

അവനിയിങ്കലിരുന്നുകൊണ്ടൊപ്പൊഴും
അവനമാശിച്ച ബന്ധിതനാണുതൊൻ
അലസമാം മത്സ്യഭോമം ചുമന്നേററ-
മവശനായിട്ടിനങ്ങരം നയിച്ചുതൊൻ.

വെയിലറിയാതെ കണ്ണമടച്ചുപ-
ണ്ടയവിറക്കിയ സങ്കല്പജീവിതം
പരിഹസിക്കയാണിപ്പൊഴുമെന്നു; തൊൻ
പകലിരവു വളർത്തിയ ചിന്തകരം.

വിളറിമാറിയ ഭൂതകാലത്തിലെ
വിധുരമാതിടുമോരോന്നിമിഷവും
അതെമെൻ ജീവരക്തംകുടിപ്പിടാൻ
കൊതിമുഴുത്തിതാ പിൻതുടരുന്നു മാം.

പ്രാകിൽനിന്നു വിളിക്കുകയാണെന്നു-
മിതുവരെയുമറിയാത്തമട്ടിൽ നീ
ഉവനമേ, വേണ്ടസാഹസം; നിന്നൊടാ-
യിവനവസാനയാത്ര ചോദിച്ചുപോയ".....

കരുണയില്ലാതെ പണ്ടെന്നപ്പാതിരാ-
യിരുളിൽനിർത്തിയ നിൻചിത്തമിന്നിമേൽ
അവശനാമെന്റെ കണ്ണനീരാപ്പുവാ-
നിവിടക്കയന്തിനാശിക്കുന്നു പാഴിലായ"...

കടിലതേനിന്റെ മുസിൽത്തൊണെൻകണ്ണ-
മിടവോളവും യാചിച്ചുവേളയിൽ
കരിനചിത്തനായാട്ടിയോടിച്ചു നീ
ഇവേഴികളിൽനിന്നെന്നെന്ന നിദ്രയും!

പരിസാങ്ങളെപ്പൊന്തമാക്കുവാൻ
പരിചയിച്ച വിഭാതപ്പകിട്ടതിൽ
കളിരണിഞ്ഞു ചിരിക്കുവാൻമേലൊരു
മുകളുമായി ഞാൻ നില്ക്കില്ലനിശ്ചയം.

കരയുവാനല്ല യാചകവീഥിയിൽ
തിരിയുവാനല്ല മേലെന്റെയുമുദമം

കുരുണയില്ലാത്ത ലോകവുമായൊന്നു
പൊരുതിനോക്കുവാൻ പോവുകയാണുഞാൻ.....

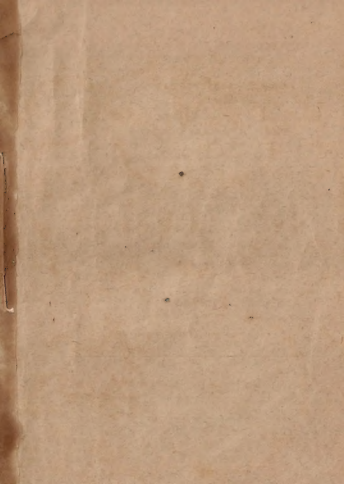
കനേമെന്തെന്നറിയുവാനല്ലൊരു
വൃത്തേമിങ്ങനെ ബന്ധിച്ചു മർത്യനിൽ
കഠിനതയ്ക്കുടിമപ്പെടുവാനല്ല
കുമ്മയേവഴമുൽഗതിപ്രാപ്തിയാം.

എതിരുന്നില്ലുവാൻ പോരികമേല്ലമേ-
ലപജയങ്ങളേ! വീണ്ടും ക്ഷണിച്ചു ഞാൻ
സ്മരണയിൽക്കൂടി ഭീഷണിമാത്രമെൻ
സിരകൾത്തൊറും കയറോളം നിസ്സുലം.

അപകടത്തോടെതിരിടാൻ വേണ്ടതാ-
യഖിലവും സംഭരിച്ചുകഴിഞ്ഞു ഞാൻ
അലസതകൾ മറന്നെന്റെ കാമള-
മലറുകമാത്രമാണിനിവേണ്ടതും.

അതുലസതപ്തകണ്ഠശരീരമൊ-
രതിരുകാണുവാൻ പോന്നവനാണുഞാൻ
ചെവികളില്ലാഴും കേൾക്കുന്നുസുസ്ഫുട-
മെവിടെയെന്നിന്നതിന്മണിയൊച്ചകൾ.

അനവസിതമാം ദിവ്യപ്രകാശമൊ-
ന്നവിടെയെന്നെത്തിരക്കിയുടിച്ചിടാം
ഇരുളിൽനിന്നുമാ"നിത്യസത്യാത്മക
പരിധിയികലിഴഞ്ഞുചെല്ലട്ടെ ഞാൻ.....

1988

